

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Sacerdotii Origine & Præstantia - Variis item Industriis, & Praxibus, quibus Sacerdotes boni ad Dei gloriam suámque & Proximi salutem promovendam sunt usi ; Malorum Qvoque Sacerdotum infelici interitu, radicibus, & remediis Cui etiam Compendium Ritualis, ea, quæ pro commodiori Sacramentorum & ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1681

§. 1. De Exemplis Caritatis erga Infideles.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48600](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48600)

coerceatur; autò lutum colligit amnis & undas. In-
quam sit verbis suis & statera, atque mensura, ut sit gran-
tatis in sensu, in sermone pondus, atque in verbis modus.

CAPVT II.

DE EXEMPLIS SACERDO-
TUM AD PROXIMI SALU-
TEM PERTINENTIBUS.

UT & in his Exemplis referendis ordinatè procedam, in-
duos Titulos totum hoc caput dividam, in quorum
primo Exempla in agendo cum varijs Personis, puta Infide-
libus, Hereticis, Peccatoribus, Christianis bonis, Infirmis,
Captivis, Pestiferis, Pauperibus, Consanguineis, Benefacto-
ribus, Domesticis, Adolescentibus, & Defunctis, relictis;
in secundo verò Exempla in functionibus Sacerdotalibus,
nempe Concionibus, Confessionibus, Carechizationibus, &
privatis conversationibus exhibita referentur.

TITULUS I.

DE EXEMPLIS IN AGENDO CUM
VARIIS PERSONIS.

§. I.

De Exemplis Caritatis erga Infideles.

I. Per Infideles hoc loco intelliguntur omnes extra Eccle-
siam constituti, nimirum Ethnici, Turcæ, Judæi & similes;
quorum conversionem meritò Sacerdos quivis, què
DEVM se diligere profiretur, sedulo cooperari debet; quo-
modo enim, ait S. Bonaventura p. 2. Pharett. diu. amor. c. 1.
potest dicere; se diligere DEVM, & ejus amorem ap-
petere, qui ejus imaginem videt in sterquilinio jacentem,
non curat? aut si cogitat, quòd Filius DEI pro anima-
bus redimendis mortuus est, & ipse pro animabus mori non
cupit?

N 4

cupit? Quomodo credis, te amicitiam Sponsi habere, cum re
ejus Sponsam ab adulterio non custodis? aut com
nanter ad Sponsum non reducis? Hinc merito zelus
cerdotes omnem operam ac conatum adhibuerunt in
libus ad ovile Ecclesiæ Catholicæ reducendis.

S. Paulus de seipso ad Philipenses c. 1. scribit: *Totus
mihi DEVS, quomodo vos omnes cupiant in visceribus
su Christi.* & ad Rom. 9. *Tristitia mihi magna est
tinuus dolor cordi meo; optabam enim ego ipse
esse a Christo pro Fratribus meis, qui sunt cognati
cundum carnem.*

S. Basiliius jam in agone constitutus petijt vitam
prorogari uno die, ut Judæum, qui promiserat, se fidei
tholicam suscepturum, si Episcopus in sequentem die
veret, ovili Christi aggregaret, quem proin ipse
tota domo in Ecclesiam descendens baptizavit, & pro
rediens in lectum mortuus est. Spec. Ex. dist. 8. ca. 11.

S. Franciscus Xaverius adeò ferventem habebat
alienæ salutis promovendæ, ut ei innatus videretur.
ille toto impetu ferri, in hoc totus esse, hoc omnibus
tere votis, in hoc maximè acquiescere, ut Christo ag
ret quàm plurimos. Hinc non contentus ad Indos
nesiam caritatem extendisse, ipsa etiam Sinarum
severissimis licet legibus & custodijs firmata penetra
aperto capitis periculo tentabat Missiones suas se
dibus, quoad licuit, & sæpe nudis, per calentes arena
ca spinosa instituit. Multos Reges Idololatrias Christi
junxit, & multa centena hominum millia suâ manu bap
vit. Vita l. 6. c. 10.

S. Franciscus Borgia, cum Jacobus Laynes Generalis
mina eorum, qui ad Indos mitti cuperent, ad se perlat
fisset, etsi legibus istis ipse solutus tunc esset, suâ tamen
nu scripsit, optare se pro Christi nomine apud Indos
guinem fundere, caputque periculis amore Proxim
re. Orare itaque, bonâ illius veniâ liceret in eam
tionem proficisci, precibusque ad DEUM fuis hanc
luntatem promoveret. Vita l. 4. c. 7.

S. Vincentius Ferrerius ex Judæis supra viginti
millia, ex Saracenis octo millia convertit, per singula

regiones suâ valentina ac maternâ linguâ loquens, quam
omnes perinde percipiebant, ac si propriâ fuisset lo-
quens. Vita 5. April.

Vincentius Rodericius è Societate JESU cùm in Brasilia
catechumenum brevi à Barbaris devorandum baptizare
non posset, eoque aqua negaretur, à femina casu transeunte,
in cucurbita aquam ferente haustum aquæ petijt, & inte-
rostratâ trophiolum aquâ intinxit, eoque super maetandum ex-
presso, prolataque formâ hominem baptizavit. Hist. Soc. p.
1. n. 20.

Joannes de Montoia ex eadem Societate Septuaginta an-
norum Senex tam indefessi erat zeli, ut duo indica idiomata
addisceret, & longissima itinera ærumnis plenissima suscipe-
ret, quo factum est, ut plantæ ei putrescerent, & crura scædè
macerarentur; per rupes enim & montes nunquam antea vi-
sas, nec humano pede calcatas peregrinabatur, & flumina
transiit rapacissima, magnâ cibi & potus inopiâ vexa-
tus, & ob itinerum asperitatem vehementer afflictus. Om-
nis ejus consuetudo cum plebeis hominibus fuit, & tales Pro-
ceres suos, Comites ac Marchiones appellabat Syllab. Prov.
Peruanæ 30. Nov. 1590.

Alphonsus Barzena Societatis JESU Sacerdos missus in
Peruanam, inde in Tucumaniam, & Paraquariam undecim
milliarum Gentium linguas perdidicit, & per summa corporis
incommoda annis triginta duobus Evangelium illis prædi-
cavit, crebrò quinos, senosve dies sine cibo extraxit, solâ
pastus Eucharistiâ, unde vulgò Peruvij Apostolus est appel-
latus. Bibl. script. Soc. fol. 951.

Josephus Anchieta ex eadem Societate in Brasilia per qua-
draginta annos assiduè Christum prædicavit, longa itinera
conficiendo, sæpè nudis pedibus per saxa, per cœnum, cum
fame & siti, & multis incommodis, sed fructu maximo, ita
ut vulgò Apostolus & Thaumaturgus Brasiliæ sit appellatus.
Bibl. Script. Soc. f. 955.

Antonius Criminalis Soc. JESU totam Comorinensium o-
ram, ducenta amplius passuum millia, pede nudo, singulis
mentibus visitabat, omnibus omnia factus. Hist. Soc. p. 1. l.
9. n. 123.

II. Audiant ergo Sacerdotes & illa sibi S. Gregorij in V
 in Matth. verba approprient : *In quantum vos presbiteri ov*
pensatis, etiam vobiscum alios trahite : in via Domini
eios habere desiderate : si ad DEVM tenditis, curate, ne
eum soli veniatis. Considerent praterca, ut S. Carolus
 rom. in act Mediol. l. 3. c. 2. f. 838. loquitur, *terribilem*
maram stragem, quam generis humani sempiternam
Sathanas facit, quantam in illis perdendis sollicitudinem
adhibeat, quibus utatur Ministris, qua alacritate, quibus
laboribus ac vigiliis scelesti Ministri opus urgeant
 & *assidui, iidemque perpetui & obfirmati. Quare*
nam rem facuros se existimare debent IESV Christi
Ministri, si ita Magistris sui voluntatem, dignitatem,
atque sempiterna premia perdant, ut a Sathana
superari se sinant, patianturque, ut illi majori studio
aliosque perdendos, quam ipsi ad suam, & aliorum salu-
tuendam incumbant.

§. II.

De Exemplis Caritatis erga Hæreticos.

I. Etiam hæc Caritas non negligenda est Pastoribus
 marum, cum enim Pastoris boni præcipuum officium
 oves errantes quærere, & ad ovile reducere, inter ejus
 oviculas autem vel maximè Hæretici numerari possunt
 qui per baptismum quidem in Ecclesie ovile sunt recepti
 per varios autem Hæresum suarum errores seducti ab ovile
 recesserunt, merito Sacerdotes velut Pastores à Christo
 futuri, omnem conatum & industriam adhibere debent
 eosdem ad dictum ovile per errorum suorum abjuratorem
 reducant, id quod multi zelosi Sacerdotes egregiè præce-
 terunt.

S. Augustinus non solum scriptis quàmplurimis adver-
 Pelagianos, Donatistas, & alios libris eosdem reducere
 natus est, ita ut perpetuus Hæreticorum malleus appel-
 letur, sed etiam cominus, & in publicis congressibus, Or-
 doxà Ecclesie spectante, veritatis delectores impugnavit.